

Dette læserbrev blev bragt i Jyllandsposten 11. oktober 2021

Jo, tonen er hård i debatten om naturnationalparker. Men Lea Wermelin ligger, som hun har redt

Af Lars Ehrensvärd Jensen, major og naturbruger

I københavneravisen Berlingske klagede miljøminister Lea Wermelin sig over, at hun udsættes for opslag som "... burde sidde på den lukkede", "borgerkrig" eller "løgner".

Jeg undskylder på ingen måde, at folk bruger disse udtryk.

Men Wermelin ligger, som hun reder. Især i sagen om naturnationalparkerne og urørt skov tramper hun på rigtig mange mennesker. Ét er, at et flertal vinder i en demokratisk proces, men her tromler et mindretal over lokalbefolkningen, som overhøres og latterliggøres af veltalende "eksperter", som "ved bedst". Den udløste vrede og afmagt får nogle naturbrugere til at svare som de bedst formår.

Afmagt og hård tone får man, når man overvejende baserer sig på meningene fra en lille gruppe forskere og debattører. Disse bruger selv endog meget grove påstande og tilsvininger på netmedier som biodiversitet.dk, Plan-Bi eller Verdens skove. Her ser man dét, Wermelin klager over; at "ulvekobler" overfalder folk med en anden mening. Dog med modsat fortegn.

Afmagt og hård tone får man, når man læner sig op ad de samme højtråbende folk i udformningen af naturnationalparkerne. I debatten om naturnationalparkerne og urørt skov er ingen andre end en snæver gruppe blevet hørt. Lokale meninger og indflydelse er blevet hældt ned ad brættet; al anden faglighed samme vej. Denne lille højtråbende kerne af forskere og debattører får deres personlige ønsker opfyldt, f.eks. høje hegn med tamdyr, store importerede græssere, rewilding, urørt skov osv. Samtidig placeres flere af dem i naturnationalparkernes specialistgruppe, hvor de kan evaluere deres egne meninger.

Man har ikke inkluderet Danmarks eneste professor i biodiversitet og man har negligeret fagfolk med andre meninger, men hovedsageligt inkluderet forskere, hvis politiske aktiviteter overskygger deres faglighed. En af dem, Morten D.D. Hansen gik så vidt i Berlingske 7. okt., at han bekræftede en udbredt mistanke om disse "forskere" reelle position; han udtalte direkte, at der er tale om "en politisk kamp".

Naturstyrelsen har på politisk ordre kørt en ren skinproces omkring de hidtidige fem naturnationalparker. Man lod de lokale interessenter tale i 10 min uden på nogen måde at lytte. Og udelukkede derved en enhver lokal indflydelse, fordi alt var bestemt på forhånd fra centralt hold. Derved skaber man en enorm vrede blandt den majoritet, man ignorerer. Selv folk, som kan formulere sig, er henvist til at råbe i skoven.

Man fortsætter overgrebet på demokratiet og den lokale indflydelse ved en ny skinproces om udpegningen af de 10 næste naturnationalparker. De nye naturnationalparker skal jo i princippet leve evigt, så hvorfor skal det så gå så hurtigt, at man f.eks. 15. sept. kl. 20:52 gav en høringsfrist på 12 dage?

Hvordan tror man, at folk opfatter sig hørt, når man beordrer Naturstyrelsen til at forestå en skinproces hvor den endelige bruttoliste for de kommende naturnationalparker, skal færdiggøres 15. oktober? Hvortil man giver en høringsfrist på tre uger, idet det endelige valg af de 10 naturnationalparker skal ske i december 2021. Det bliver ikke bedre af, at folk nær processen vurderer, at beslutningerne allerede er taget.

Det er så groft det, der foregår. Der bygges en vrede op i disse år, som koger og syder overalt. Det er ufatteligt, at Lea Wermelin lever i den virkelighed, at hun er udsat for en uretfærdig hård tone.

Værre er, at den stærke vrede, regeringen skaber omkring naturnationalparkerne, den går ikke væk. Den folkelige opbakning til naturnationalparkerne bliver skrøbelig og deres udformning vil derfor blive udfordret, når en fremtidig regering ikke blot sælger hele naturdagsordenen som godbidder til venstrefløjten.

Hvis regeringen ønsker, at naturnationalparkerne skal overleve, kræver det lokal opbakning fra dem som skal passe på dem. Det kommer ikke af at tryne dem, der ikke lige synes om ideen, men ved at udvikle naturnationalparkerne i et tempo, hvor alle kan følge med.